

NADACE OKD

ZPRÁVY Z NEZISKOVÝCH ORGANIZACÍ, KTERÝM POMÁHÁ OKD A JEJÍ NADACE PŘI PÉČI O NEMOCNÉ LIDI, SENIORY, DĚTI I ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Slečna z Barborky dospěla, teď se věnuje menším dětem

Markéta Málková v Barborce dospěla.

Markéta Málková se změnila z pouhé účastnice programů na člověka, který je sám připravuje

HAVÍŘOV – Dospívání je pro všechny, děti z Barborky nevyjímaje! A dvojnásob to platí v případě sester Málkových z Havířova. Zatímco starší Lucie (20) je známa už i mimo „druhou rodinu“ díky svému fotografickému koníčku a vystavování snímků, mladší

Markéta (18) nyní začíná být posilou právě týmu pomáhajícímu hornickým sirotkům. Jaké to pro ni v OSSB je?

Barborka – jak jsi ji poznala? Samozřejmě po nešťastné události na Dole ČSM-Jih, kde zahynul náš táta Petr Málek. Jednou za námi maminka přišla a říkala, že tady existuje sdružení Barborka. Vysvětlila, co, proč a pro koho dělá. Naši první akcí bylo BarboRadování v hornickém muzeu na Landeku, poprvé jsme s maminkou a Luckou viděli ty lidi, se kterými nás spo-

juje společný – bohužel smutný – osud.

A byla jsi „jen“ dítě v OSSB? Přišla jsem ještě na základní škole, bylo mi mezi čtrnácti a patnácti lety. Zpočátku jsme jenom koukaly se sestrou okolo sebe, potom se však začaly sblížovat s ostatními, cítily jsme hned od začátku tu podporu. Já to poznala, když jsem přešla na střední školu – studuji přírodovědecké lyceum na zemědělské škole v Českém Těšíně – a Barborka mi proplatila docela drahé knížky, učebnice. A pak ten poznávací zájezd se školou do Londýna. Se spoustou dětí, ale i maminek z Barborky jsem se moc sblížila, vidáváme se nejen na společných akcích. Hlavně s holkama Kakáčovými – Kristínou a Nikolou – a vlastně i jejich maminkou Monikou, také s Martou Szamaránszkou.

Kdy ses začala více zapojovat?

To bylo někdy po zájezdu do Francie do Disneylandu, vlastně spíše u moře ve Španělsku, a potom v Adršpachu. Doma mám ještě dva mladší nevlastní sourozence, sest-

ry, co mají dva a šest roků, takže jsem si začala více hrát a povídat i s těmi menšími dětmi v Barborce. Naučila jsem se s nimi pracovat i na táborech, kam jezdím s havířovskou turistickou Správnou pětkou.

Tak opravdu posila sdružení? Výbor maminek mi po společném víkend s Barborkou řekl (byl spojený se dnem dětí), že se stávám nepostradatelnou slečnou pro fungování našeho sdružení. Fakt jsem se tam už sama podílela na organizování programu, připravovala jsem třeba takovou malou olympiádu, která byla v neděli. Chystala jsem soutěže v pínkání míčkem na pálce, skákání panáka, hody balonem do kruhu či nošení míčku na lžičce. Ty menší děti pak byly hodně aktivní a moc šťastné. Dostávaly za to i malé ceny.

Na závěr, co tvá budoucnost?

Hlavně udělat příští rok maturitu! Mým velkým koníčkem je příroda a hlavně ekologie, takže bych chtěla potom studovat něco takového. Té naší Barborce se budu určitě věnovat i nadále!

Radek Lukša

Markéta (vpravo vzadu) začala připravovat akce pro menší děti.

Společný víkend s dětským dnem

OSSB vyrazilo nejen ven z města, ale též na bunkry či do akvaparku

OSTRAVA – Sice nikoliv úplně ideální počasím, ale naopak bohatý programem prožily děti a maminky z Barborky víkend na přelomu května a červ-

na. Na turistickou základnu u Ostravy jich dorazilo pětáctičet už v pátek odpoledne.

„No, byl to podvečer, takže se toho moc nekonalo, navíc bylo dost sychravo. Stihli jsme ještě malé cirkusácké vystoupení, ale potom nadešel čas akorát tak na společnou večeři a produkci pohádek,“ popisovala

Marta Szamaránszká z výboru maminek.

V sobotu – na Den dětí – přišly na řadu venkovní výlety a hry a po obědě „zlatý hřeb“ celého víkendu. „Nejprve jsme vyjeli na vojenské bunkry do Darkoviček u Hlučína, a pak zamířili do akvaparku v Kravařích. Večer? Táborák!“

líčila Markéta Málková. Neděle znamenala pro Barborku, kterou Nadace OKD dlouhodobě podporuje v nejrůznějších aktivitách, malou dětskou olympiádu. „Nakonec se toho zúčastnili i všichni dospělí, abychom zjistili, jak si děti hrají,“ dodala za maminky Zdeňka Bínová.

uzi

Představení připravili Barborce i cirkusáci.

Vrcholem víkendu byla návštěva akvaparku.

Libor Uher stěhoval do kostela nové „bubínky“ i zesilovač.

KOSTELNÍ PREMIÉRA S NOVÝMI „BUBÍNKY“

Libor Uher ze ZBZS Dole Paskov zařídil řepišťským pěvcům rytmiku a zesilovač

ŘEPIŠTĚ – Nastudováním vlastního podání slavné České mše vánoční Jana Jakuba Ryby se začala před čtyřmi lety psát historie Svatomichaelského smíšeného pěveckého sboru v obci Řepiště. Toto těleso nyní čítá okolo třiceti „hlasů“, v repertoáru má na sedm desítek skladeb v češtině, latině, itaštině, angličtině i hebrejštině a díky minigrantu z Nadace OKD oživilo svou rytmiku.

Svatomichaelský sbor má v neděli 23. června velké letní vystoupení v domovské obci spolu s dalšími třemi tělesy i obrovským orchestrem.

„Vše vzniklo z popudu někdejšího řepišťského starosty Jana Kožušníka, jenž se stal prezidentem sboru. Rybovu mši jsme se skutečně naučili, ale až po roce práce s Hanou Kukučkovou, která

má hudební vzdělání a zaujala post sbormistryně. Mě zlákali hned zpočátku. Mezi mými vrstevníky totiž nebylo tajemstvím, že zpívat umím a zpívat rád,“ vysvětloval Libor Uher ze ZBZS Dole Paskov.

A právě on oslovil firemní nadaci svého zaměstnavatele a stal se Srdcařem. „Minigranty beru jako velice pozitivní věc. Třeba právě pro spolky, jako je náš pěvecký sbor. Spadáme sice pod obec, ale i její kasa má napjatý rozpočet,“ pokračoval Uher s tím, že díky podpoře Nadace OKD pořídili reproduktorový zesilovač – kombo – a bicí nástroje Djembe a Bonga (ty včetně stojanu).

V rukou rytmicky nadaných členek sboru Andrey Karmanové a Kateřiny Zahradníkové pak tyto „bubínky“ zazněly v závěru května v řepišťském kostele sv. Archanděla Michaela v rámci Noci kostelů 2013. „Měli jsme plno, skoro dvě stovky posluchačů,“ konstatoval Uher a dodal, že svatostánek podpořila také přímo Nadace OKD. Přispěla na nákladnou opravu historických barokních varhan.

Radek Lukša

Noc kostelů 2013 v Řepištích se Svatomichaelským sborem.

KRÁTKÁ PĚVECKÁ KARIÉRA

Ve srovnání s působením v revíru OKD je pro Libora Uhra (48) účinkování v pěveckém sboru poněkud krátké. Na šachtu nastoupal totiž v osmdesátých letech minulého století, po vyučení důlním elektromechanikem na frýdecko-místeckém hornickém učilišti. Pak dělal také hornickou průmyslovku v Ostravě. Začínal na tehdejší Dole Paskov, fíral jako dělník i technik u přípravářů či v úseku výklizu. Nakonec se dal k záchranářům, uzavření paskovské šachty ho zastihlo ve funkci velitele ZBZS. Na nynějším Dole Paskov je zástupcem velitele záchranářů a požárním technikem.